

Italienske Roberta Carreri: Jeg bliver da i Holstebro, her har jeg det jo som blommen i et æg

En teaterforestilling i Milano i 1973 ændrede den dengang 20-årige Roberta Carreris liv. Den unge universitetsstuderende sluttede sig til Odin Teatret og flyttede i 1974 til Holstebro, hvor hun har boet siden.

Mette Grith Sørensen
meja@dagbladetholstebro.dk

HOLSTEBRO: Italienske Roberta Carreri var kun 21 år, da hun besluttede sig for at gå teatervejen og flytte op til det kolde nord og Odin Teatret. Nu har hun boet, arbejdet og levet i Holstebro i 50 år - og selvom hun sagde farvel til Nordisk Teaterlaboratorium den 31. december 2024, så bliver hun her.

- Det er jo mine vante omgivelser. Det er her, jeg føler mig tryk. Jeg har det som blommen i et æg, smiler hun og skænker te i sin stue, hvor massevis af bøger på dansk, engelsk, spansk, italiensk og fransk bidrager til hyggen, sammen med teaterplakater og kunst på væggene og masser af hjembragte skønne ting fra hele verden, ikke mindst fra Sydamerika.

- Jeg glæder mig over dette ny kapitel i mit liv. Jeg er 71 år, og arbejdet har altid haft førsteprioritet i mit liv. Jeg har ikke tænkt mig helt at stoppe med at arbejde, men nu vil jeg også have tid til at tage mig af mine kære - min familie og min kæreste - og til dyrke min have, siger hun.

Haven er stor, 860 kvadratmeter, og den bliver passet kærligt af Roberta, der elsker sine blomstrende træer (æbletræ og japansk kirsebærtræ) og sine mange roser.

Finder ro i Holstebro

I 2020 havde Roberta Carreri premiere på den bevægende forestilling, "Flowers for Torgeir", hvis formål var at holde mindet i live om hendes afdøde mand, den norske skuespiller og medstifter af Odin

I 2002 havde Roberta Carreri premiere på den smukke forestilling "Salt" sammen med Jan Ferslev, der skimtes i baggrunden. Foto: Jan Rüz

Teatret, Torgeir Wethal, der døde i 2010.

- Det er den forestilling, jeg stadig vil sælge så meget, som jeg nu kan, og jeg vil også blive ved med rejse hen, hvor der er mennesker, som er interesseret i mine workshops og arbejdsdemonstrationer, fortæller hun.

Så du er ikke fristet til at flytte, nu hvor du ikke har fast arbejde mere?

- Nej. Selvom jeg har rejst så meget ud i verden med Odin Teatret, så har det at komme tilbage til Holstebro

altid været vigtigt, fordi jeg fandt ro her. Ro til at arbejde i fred, siger Roberta Carreri.

Som ung havde hun ingen forestilling om, at hun skulle bo i en provinsby i Danmark. Eller at hun overhovedet skulle spille teater. Først læste hun grafisk design, men valgte så at skifte til at læse kunsthistorie på universitetet i Milano, hvor hun er født og opvokset.

Teater-åbenbaring

Den store åbenbaring indtraf den 31. maj 1973. Roberta gik

ofte i teatret og denne dag var det en dansk teatergruppe ved navn Odin Teatret, som optrådte med forestillingen "Min fars hus" af instruktør Eugenio Barba - med inspiration fra Dostojevskijs liv.

- Det var første gang, jeg oplevede, at der kun måtte lukkes 60 tilskuere ind. Vi sad i en ramme af træbænke uden ryglæn, mens forestillingen foregik i midten og bag os. Det var som om vi blev omfavnet af forestillingen. En dansk gruppe, der spillede på volapyk-russisk - men stemmerne og den stemning, som de skabte, var ikke til at misforstå, husker Roberta.

Det var skuespillerne og Eugenios ord under arbejdsdemonstrationen dagen ef-

At køre videre med NTL på samme måde som Odin Teatret havde gjort i årtier, var simpelthen umuligt for én, som ikke var Eugenio Barba.

ter, der overbeviste hende om, at disse mennesker var konsekvente: Der var ingen uoverensstemmelse mellem deres ord og deres handlinger.

- Jeg tænkte: Dette er mit folk, siger hun.

Senere samme år meldte hun sig til et seminar med Odin Teatret på Università Cattolica i Milano, og i begyndelsen af april 1974 mødte hun Eugenio Barba i Pontedera i Toscana og spurgte, om hun måtte skrive sin hovedopgave om dem?

Hun sluttede sig officielt til teatergruppen den 19. maj 1974 for at bo i fem måneder i den syditalienske by Carpignano Salentino og flyttede så til Holstebro i slutningen af samme år.

Turné og familie

Tempoet i alle Eugenio Barbass aktiviteter var i alle årene hæsblesende.

- Det at arbejde med Euge-

- Jeg synes, der er så mange ildsjæle her i byen - og så mange foreninger med mennesker, der brænder for noget. Holstebro er en lille by, der lever i kraft af disse mennesker, siger skuespiller Roberta Carreri. Foto: Morten Stricker

FAKTA

ROBERTA CARRERI

Født 29. juni 1953 i Milano i Italien.

Tilknyttet Odin Teatret fra 19. maj 1974.

Gift med den franske skuespiller Francis Pardeilhan i 1978. Skilt 1982. Parret fik sammen Alice, født i 1981.

Fra 1982 dannede hun par med den norske skuespiller Torgeir Wethal. Torgeir døde 20. juli 2010.

Siden 11. marts 2011 bosat på Vesterled. Kæresten Carsten, der er pensioneret overlæge, bor i Grønnebæk.

Datteren Alice bor i København og har to børn, Nola på ni år og Leo på fem år.

Kendt for solo-forestillingerne "Judith" (1987), "Salt" (2003) og "Blomster for Torgeir" (2020) samt arbejdsdemonstrationen "Spor i sneen".

le finde en kjole til lancier på gymnasiet, fortæller Roberta Carreri.

Da hendes mand, Torgeir Wethal, blev syg af kræft i 2009, fortsatte Roberta med tungt hjerte med at turnere med gruppen.

- Tilskud fra Holstebro Kommune og staten dækkede jo kun 40 procent af teatrets budget, resten har vi altid skullet tjene på salg af vores aktiviteter. Derfor betød det at aflyse turnéer, fordi en skuespiller var syg, at risikere konkurs. Så Eugenio erstattede alle Torgeirs karakterer i ensembleforestillingerne med andre skuespillere, og Torgeir lærte dem, hvad de skulle gøre, fortæller Roberta.

I maj 2010 var Torgeir meget medtaget af kemoterapi og strålebehandling. Selvom Roberta vidste, at hans to søstre og bror skiftedes til at tage sig af ham i løbet af den måned, hun var væk, var det utroligt svært for hende at forlade ham for at tage på turné.

- Vi vendte tilbage den 20. juni og en uge efter, den 27. juni, døde han. Det er, som om han havde ventet på mig for at dø. Det var en stor sorg,

nio var for mig var som at klamre sig til halen af en komet, smiler Roberta.

Arbejdet på teatret blev fra første dag omdrejningspunktet i hendes liv.

- Selv i valget af mine partnere, som var alle skuespillere i gruppen. Først Tom Fjordefalk, så Francis Pardeilhan, som blev far til min datter Alice, og til sidst Torgeir Wethal som var min mand i 28 år, fortæller hun.

I første seks år af datteren Alices liv, kom hun med en barnepige med på turné rundt i verden. Men i 1987 begyndte Alice på Holstebro Friskole, og Roberta stoppede med at rejse med gruppen i nogle år. I stedet instruerede Eugenio Barba hendes solo-forestilling "Judith" og hun

skabte også sin arbejdsdemonstration "Spor i Sneen". For at have nok aktiviteter i Holstebro begyndte hun også at organisere en til to Odin-Uger hvert år med 50 deltagere fra hele verden.

Fra 1990 genoptog Roberta det at være en del af teatrets ensembleforestillinger i to måneder om foråret og to måneder om efteråret. Så kom hendes mor på besøg fra Milano for at tage sig af Alice imens.

Torgeirs død

- Det betød, at jeg var fraværende på mange tidspunkter, hvor Alice havde brug for min tilstedeværelse. Jeg var i Sydamerika, da hun mødte sin første store kærlighed, og jeg var i New York, da hun skul-

Roberta Carreri i Odin Teatrets ensembleforestillingen, "Det kroniske liv", fra 2011. Foto: Tommy Kofoed

14 NAVNE

FORTSAT FRA
SIDE 13

fortæller Roberta.

Ti år efter Torgeirs død kunne hun præsentere "Flowers for Torgeir", en forestilling der var ment som en hyldest til ham, men som viste sig at være også en måde for hende at bearbejde sin sorg på.

Tiden var inde

I 2013 mødte Roberta Carreri en ny partner, Carsten Thordal, og hun begyndte også at få børnebørn. Dermed begyndte balancen mellem arbejde og privatliv at vakle og blive et reelt problem for hende.

- Jeg tænkte i de følgende år meget over, at hvis der skete noget med en af dem, jeg elskede, ønskede jeg ikke at være i samme situation, som jeg havde været i, da Torgeir blev syg: Bundet til ansvaret for medvirken i en ensembleforestilling, fortæller hun.

I 2020 ramte pandemien Danmark. Odin Teatret arbejdede intenst på den nye forestilling "Theben på den gule febers tid", men pludselig - den 13. marts 2020 - måtte man stoppe, lukke teateret og blive hjemme.

- Det var et smukt forår, og haven var ved at vågne op. Hjemme i stilheden kunne jeg endelig lytte til mine tanker og indse mine behov. Jeg måtte indse, at fysisk såvel som psykisk var tiden var inde for mig til at forlade kometen Eugenio Barba, forklarer Roberta Carreri.

I august 2021 meddelte Roberta, at hun fra slutningen af 2022 ville forlade "Theben i den gule febers tid". Efter den sidste Odin-Week i august 2022 lukkede Eugenio Barba også de øvrige af Odin Teatrets ensembleforestillinger.

Verden forandrer sig

- Verden har jo forandret sig radikalt i de sidste ti år. Vores forestillinger er ikke skabt til flere hundrede tilskuere. Derfor ville vores arrangører aldrig få vores honorar hjem igen uden hjælp fra offentlige institutioner. Omsorg genererer ikke penge, men gør livet værd at leve. Jeg betragter kultur som omsorg - den fodrer vores livslyst, siger Roberta Carreri og tilføjer:

- Jeg formoder, at Eugenio - hvis han havde fået større økonomisk støtte fra stat og kommune - ikke havde givet afkald på Nordisk Teaterlaboratorium (NTL). Men det kunne han ikke få.

I 2019 bestemte Odin Teatrets bestyrelse, som Eugenio Barba havde valgt, at overlade ledelsen af NTL til Per Kap Bech Jensen, der havde været administrativ direktør for teatret siden 2014 og havde vist talent for fundraising.

I 2022 ramlede samarbejdet mellem Barba og Per Kap Bech Jensen, og førstnævnte

Sådan kender mange holstebroere Roberta Carreri - som en del af Odin Teatret gadeteater med høj hat, herrebukser med seler og en fløjte. Billedet er fra 2009. Foto: Tommy Bay

forlod Særkærparken og smækkede med døren.

- Jeg er ked af, at Eugenio forlod den gamle gård i vrede. Jeg blev i håbet om at føre en ung generation på NTL videre - nogle, som ville gøre ting på deres egen måde, men i samme ånd. At Per Kap Bech Jensen så - i sommeren 2024 efter en vellykket festuge - fyrede størstedelen af de unge

skuespillere, gjorde klart for mig, at min tid på NTL var slut, slår Roberta Carreri fast.

Det var umuligt

- At køre videre med NTL på samme måde som Odin Teatret havde gjort i årtier, var simpelthen umuligt for én, som ikke var Eugenio Barba, siger Roberta og forklarer, at teatret på den gamle gård på

Særkærparken ikke var en institution, men et "teaterhjem".

- Det sted voksede ud af Eugenio's artistiske og eksistentielle behov, og kun han kunne navigere i verden og skaffe penge til at betale vores lønninger. Men vi var mange. Eugenio kæmpede godt nok for at ikke få flere skuespillere ind i gruppen, men at vok-

se er livets betingelse. Et træ, der ikke vokser, dør.

Og Eugenio Barba - hvordan er dit forhold til ham i dag?

- Alt hvad jeg har lært som skuespiller, lærte jeg af Eugenio eller af personer, jeg mødte takket være ham. I næsten et halvt århundrede har jeg levet et liv fuldt af rejser og uforglemmelige mø-

der. Og for dette vil jeg være Eugenio og alle Odin-Teatrets kammerater evigt taknemmelig. Efter jeg valgte at blive på NTL, skrev Eugenio til mig, at "fra nu af må vore veje skilles". Så det er det, der er sket. Det føles meget underligt, og på en måde føles det overhovedet ikke rigtigt, men jeg respekterer hans beslutning, siger Roberta Carreri.